

AMA EUSKARA.

¡O! Euskaldun jendea:
 Atzeneko gudan,
 Gaudela dator ots bat
 Aizearekin batean;
 Ai zer larritasuna
 Neri ematen didan,
 Nik beti ori aditzen
 Dedan guzti-guztian.

Baña ez ikaratu;
 ¿Nola Jaungoikoak,
 Utziko ditu azturik
 Euskaldun gaiñoak,
 Eman ta gero ainbeste
 Gizon chit argiak
 Zerua onratzeko
 Gure Euskal-erriak?

Eritu dute baña
 ¿Zer dio orregatik
 Guk alegiña egiten
 Badegu argatik?
 Euskaldunak gera ta
 Ez degu utziko, ez nik
 Ta ez besteak ere,
 Euskara biotzetik!

Gure antziñakoak
 Ama Euskara zuten,
 Eta asko ta asko
 Zuten maitatutzen;
 Eta oraiñ negarrez
 Zaigu aurkitzen,
 Ez degulako bere
 Esana egiten.

¿Eta guk lotsarikan
Ezdegu izango
Ama Euskara beti
Betiko utzitzeko?
Zer gaitz egin digu
Guri guk orlako
Errabiakiñ berari
Kontra egiteko?

Ez degu zentzurikan,
Ez, ama maitea,
Guk zuri emateko
Orla naigabea;
Baña ezaguturik
Gure uts egitea,
Gatoz zure oñetara,
Erruki zaitea!

Ama! gaurdaño zure
Kontra izan bagera,
Zurekiñ nai degu egon
Emendik aurrera;
Eta bentzuturik or
Datorren erdera,
Eramango zaitugu
Mundu zabalera.

Ara zure semeak
Suzko biotzakiñ,
Zu beti gordetzeko
Ill arte berekiñ;
Eta Zerura ere
Joateko zurekiñ,
Anchen kantatutzera
Aingeruchoakiñ!

JOSÉ OTAMENDI,
Canónigo Regular de S. Agustin.

